

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 22sten AUGUSTUS 1840. N. 34.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Augustus 1840.

DE Heer Gezaghebber dezer kolonie, by dispositie van den 6 dezer No. 312 bepaald hebbende:

"1. dat, nu en in het vervolg, aan ingezetenen van Curaçao, Bonaire en Aruba, die zich van het eene naar het andere eiland zouden wenschen te begeven, bepaaldelyk om van daar wederom naar hunne woonplaats terug te keeren, paspoorten zullen worden verleend en uitgereikt op ongezegeld papier; zullende het eiland der bestemming in het paspoort worden vermeld."

"2. dat echter zoodanige Ingezetenen, die van het eene op het andere Eiland zullen zyn aangekomen en zouden mogen verlangen zich verder buiten den kring der Curaçaosche eilanden te begeven, verpligt zyn op het eiland van hunne aankomst, zich van de daartoe benoodigde paspoorten op zegel te voorzien."

"3. dat, voortaan, noch aan ingezetenen dezer kolonie, met uitzondering alleen van het geval sub 1 vermeld, noch aan andere personen, op geen der drie eilanden, paspoorten vry van het zegel zullen worden verleend, ten zy van het onvermogen tot het bekostigen van hetzelve voldoende zal zyn gebleken, in welk geval op het aftegeven paspoort, in plaats van het zegel, zal worden gesteld: Gratis uithoofde van onvermogen."

Zoo wordt daarvan, op last van Zyn HoogEd. Gestr., mededeeling gedaan, tot narigt en informatie van belanghebbenden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Augustus 1840.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan het slands slaven kind genaamd AMALIA OGENIA, oud 9½ maand, dochter van MARTHA FLORA JANGA zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slaven kind mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Augustus 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, worden de genen, welke zouden wenschen te dingen naar de premien, uitgeloofd by publicatie in dato 13/14 Maart 1839 No. 3, tot aanmoediging van de wol en cochenille kultuur in deze kolonie, hierby uitgenoodigd om daartoe hunne rammen op den 24 dezer, des middags vóór twaalf ure, binnen het Fort Amsterdam te doen brengen, alwaar dezelve kunnen worden afgeleverd aan den Landsfactoor, die daarvoor de noodige zorg zal dragen; terwyl de hoeveelheden levendige cochenille insekten op het Gouvernements huis kunnen worden afgegeven.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Het getal der nieuw gebouwde Nederlandsche schepen, waarvoor in het jaar 1839 voor de eerste maal zeebrieven zyn verleend, bedraagt 123 bodems, houdende te zamen 19,959 lasten.

In hetzelfde jaar zyn, door verongelukking, slooping of buitenlandschen verkoop, 34 schepen, houdende 1,935 lasten, buiten de vaart geraakt.

Op ultimo December 1838 bedroeg het getal der in de vaart voorhanden Nederlandsche zeeschepen 1,439, houdende 117,315 lasten, en was hetzelve op ultimo December 1839 tot 1,528, houdende 135,339 lasten vermeerderd; terwyl in 1839, 6,179 schepen, houdende 940,723 tonnen, zyn ingeklaard, en 3,984 schepen, houdende 596,046 tonnen, zyn uitgeklaard. Bovendien zyn nog in ballast ingeklaard 466 schepen, houdende 29,906 tonnen, en uitgeklaard 2,723 schepen, houdende 404,640 tonnen.

Uit deze opgaven blykt, dat de handel en scheepvaart in Nederland gedurende het afgeloopen jaar in een' byzonder bloeijenden staat verkeerd hebben.

De hoeveelheid en ruimte der Nederlandsche koopvaardy-vloot is, na aftrek van die bodems, welke buiten de vaart zyn geraakt, wederom toegenomen met een getal van 89 schepen en eene belaadbare ruimte van 18,024 lasten, waardoor de sterkte derzelve vloot thans is geklommen tot 1528 bodems, metende 135,339 lasten: terwyl de in 1839 in de vaart gebragte nieuw gebouwde schepen het getal van 1838 hebben overtroffen met 42 schepen, houdende 10,986 lasten: kunnende de Oost-Indische vloot gerekend worden te zyn vermeerderd met ruim 40 bodems, waaronder 27 fregatschepen.

Ook de in- en uitklaringen leveren boven het reeds zoo gunstig jaar van 1838, weder in totaal eene vermeerdering op, voor de inklaring van 684 schepen, metende 173,081 tonnen en voor de uitklaringen van 403 schepen metende 95,315 tonnen; komende onder de vermeerderingen de Nederlandsche vlag tot een bedrag by inklaring van 233 schepen houdende 41,836 tonnen, en by de uitklaring van 260 schepen, houdende 44,197 tonnen.

— In het te Lille verschynende *Echo du Nord* leest men:

Voor eenigen tyd geleden, werden in de gemeente Lequin by Lille, in het huis van den landbouwer Piquet, geboren twee *hondkatten*, van eene getygerde kat en eenen hond. Deze beide dieren zyn merkwaardig schoon en hoogst zeldzaam, zynde nimmer iets dergelyks gezien. Zy zyn van het schoonste zwart, hebben den kop eener kat, den bek eens honds, de oogen eener kat en even schitterend als die van den zwarten tyger; het ligchaam is half hond half kat, de voorpooten zyn als die eener kat, gelyk ook de klaauwen de achterpooten gelyken in vorm naar die van eenen hond.—Onderscheidene malen heeft de eigenaar dezelve kunnen verkoopen aan liefhebbers, die opzettelyk daartoe uit Parys en andere gedeelten van Frankryk gekomen zyn; doch hetzy hem niet genoeg geboden werd, hetzy om andere redenen, hy verkocht ze niet. De Heer Ant. van Aken, eigenaar der groote zich thans te Lille bevindende menagerie, heeft de buitengewone zeldzaamheid dezer beide huisdieren begrepen en dezelve tot eenen hoogen prys aangekocht. Buitendien bevat deze menagerie twee phenomenen van eene meer kolossale soort, de beide bastaarden van *Leeuwtyger*. Deze en de twee zoo even genoemde dieren maken zyne verzameling tot eene der zeldzaamste van Europa en waardig om door de eerste liefhebbers der natuurlyke geschiedenis bezocht te worden.

Onlangs verscheen een jong manspersoon, wegens *vagabondage*, voor de Correctionele Regtbank te Parys—"Uw naam?" —"A r t h u r"—"Ouderdom?"—"Vierentwintig jaren."—"Beroep?"—"D i e f!" —"Hoe kunt ge zulk eene verklaring voor het Geregt afleggen, en wel zonder eenige aanleiding, daar gy niet wegens diefstal, maar alleen wegens bedryfloos rondzwerven, dat der Policie verdacht is voorgekomen, zyt aangeklaagd?" "Gy vroegt my naar myn beroep, en ik zeide U: ik ben een dief; want dat is het beroep, 't welk ik uitoefen."—"Waar en wat hebt gy dan gestolen?" "Dat moogt gy elders onderzoeken. Uw pligt is, zulks te ontdekken; de myne, het te verbergen. Elk doe den zynen!"—De Regtbank veroordeelde den onbeschaamden tot z e s maanden kerkerstraf en v y f jaren onder toezigt der Policie.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Augustus 1840.

BY gelegenheid der viering van den heugchelyken geboortedag van Zyne Majesteit den Koning, zal door den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, op Maandag den 24 dezer, des morgens te elf ure, op het Gouvernements huis binnen het Fort Amsterdam de gewone openlyke audientie gegeven worden, aan de burgerlyke en militaire autoriteiten, ambtenaren en verdere ingezetenen dezes Eilands.

Namens den HeerGezaghebber voormeld,
De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Augustus 1840.

NADEMAAL er door zekere ANNA CATHALINA, door de wandeling genaamd MARSERA, welke door hare overledene meesteres JOHANNA LESIRE, sedert het jaar 1797 is vry verkocht, aanzoek by het Bestuur dezer kolonie is gedaan ter uitreiking voor haar en afstammelingen, te weten:

Mathias, Schrynwerker van beroep,
Maria Magdalena (a Plantina),
Felix Martis (a François), Timmerman van beroep,
Loborius Martis, Schoenmaker van beroep,
Maria Lucia (a Ignees)
en
Johannes Pieter (a Klaas) } kinderen van de voornoemde MariaMagdalena (a Plantina.
MariaElisabeth(a Clarissa) }

van een autentiek bewys van erkenning als vrye personen, zoo worden al de genen, die mogten vermeenen eenige pretentie op de genoemde ANNA CATHALINA (a Marsera) en hare descendenten te bezitten, of zich daartegen te moeten verzetten, by deze opgeroepen om van dezelve hunne pretentie of verzet ter Koloniale Secretary aanteekening te komen doen, uiterlyk binnen drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest; zullende, na verloop van dien termyn, het verzochte bewys van vrydom worden verleend.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 Augustus 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Curaçao den 21 Augustus 1840.

DE ondergeteekende, namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate boedel kamer, als speciale gemagtigde van Mejufvronw JANNETJE GOMEZ TESSELAAR, zal op Maandag, den 31 dezer, vóór het Weeskamers gebouw, by publieke opveiling doen verkoopen:

EEN HUIS, staande en gelegen op Pietermaai, in de 1ste Wyk onder No. 3.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, Ouderlingen en Administrateuren van de Armen en Kerken Kas der Protestantsche Gemeente alhier, als speciale Gemagtigden van Mejufvrouw JANNETJE GOMEZ TESSELAAR, zullen op Maandag, den 31 dezer, by publieke opveiling, vóór het Weeskamers gebouw, doen verkoopen:

De helfte in EEN HUIS EN ERVE, bestaande in boven en onder woning, gelegen alhier in de Willemstad, in een dwars Straat van de Jooden Kerk Straat, in de 4de Wyk onder No. 225.

Curaçao den 21 Augustus 1840.
ABM. DE VEER.
A. W. NEUMAN.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1840.

E. K. Woensdag den 5 te 0 u. 38 m. 's nachts.
V. M. Donderdag den 13 te 2 u. 39 m. 's nachts.
L. K. Donderdag den 20 te 7 u. 41 m. 's morgens.
N. M. Donderdag den 27 te 2 u. 7 m. 's nachts.

Met een vaartuig van Puerto Cabello zyn alhier brieven van La Guayra ontvangen geworden, waarin vermeld wordt: dat de MARIA & JACOBA, Kapitein D. J. BART, op den 26 Juny nog in het Nieuwe Diep lag, wachtende naar een gunstigen wind om naar deze haven te vertrekken. Een vaartuig, hetwelk gisteren alhier van Puerto Cabello is aangekomen, brengt de tyding, dat de MARIA & JACOBA Woensdag namiddag aan de reede van La Guayra is aangekomen.

Na langen tyd verstoken te zyn geweest van tydingen uit Europa, hebben wy eene Caracas Courant gelezen, die den korten inhoud van die tydingen tot den 1 July bevat.

Het blykt uit dezelven, dat men by het geregtelyke onderzoek in de zaak van Oxford geene medepligtigen heeft kunnen ontdekken en ook geene sporen van kogels heeft kunnen vinden, hoewel men de aarde, ter plaatse waar dezelven konden gevallen zyn, heeft doorzift; weshalve de meeste engelsche Courantiers vermeenen, dat hy slechts met los kruid heeft geschoten en in een staat van krankzinnigheid heeft verkeerd. Indien dit zoo is, dan zal de uitslag van dit regtsgeding wel wezen om levenslang in een krankzinnigen huis opgesloten te worden, even zoo als zulks het geval was met den persoon, die op George III. had geschoten.

Misschien vereischt het staatkundige doel van Engeland, dat Oxford voor krankzinnig verklaard worde. De ondervinding leert het toch, hoe de publieke teregtstelling van konings moorders slechts heeft gediend om anderen aantesporen om insgelyks als martelaar voor de vryheid in het openbaar te sterven. De beeltenissen van Louvel, Fieschi, Alibeau en andere vorsten moordenaars uit dezen tyd zyn in veler woningen als slagtoffers der vryheid ten toon gehangen geworden; op hunne graven zyn kransen van *immortelles* neergelegd; hunne namen zyn vereeuwigd geworden; en hunne familien, die in het duister waren, zyn in aanmerking gekomen. Daarentegen kan iemand geen grooter ongeluk overkomen, dan door zyne evenmenschen voor krankzinnig gehouden te worden.—Een krankzinnige toch is belagchelyk of bespottelyk; het was om die reden, dat men den misdadiger, welke George III. wilde vermoorden, voor krankzinnig verklaarde en hem levenslang in het gekkenhuis plaatste, hoewel hy gedurende zyn gansche volgend leven geene zweem van krankzinnigheid heeft aan den dag gelegd, maar alle zyne woorden gezond verstand aankondigden, Misschien wil men weer met Oxford denzelfden weg inslaan.

De zaak der Carlisten in Spanje loopt af, zoo als men dezelve na het verlies van Morella heeft kunnen vooruitzien. Cabrera heeft zich gedurende het beleg dier plaats te Miravete aan de Ebro opgehouden; hy heeft aldaar gezorgd voor middelen van overvaart; en toen hy zag, dat beneden Arragon verloren was, is hy die rivier overgetrokken en heeft zich by de Carlisten in Catalonien vervoegd. Dat hy van daar naar Navarre is opgetrokken, is niet denkelyk; het waarschynlykste is, dat, wanneer hy geenen kans ziet zich in die gebergte streek staande te houden, hy naar Frankryk de wyk zal nemen.

Balmaceda, die zich met een vry sterk korps van Cabrera had afgescheiden om door middel eens strooptogt eene afwending te maken, heeft na het verlies van Morella insgelyks ingezien, dat hy zich niet langer in Castillien kon staande houden; want na het verlies van beneden Arragon, had hy geene veilige plaats meer, waarheen hy zieken en gekwetsten kan zenden, waarheen hy by nood kon wyken, van waar hy hulp en onderstand en ammunitie kon ontvangen, en waarheen hy den veroverden buit kon opzenden; hy deed dus voorzigtig om de Ebro over te trekken en de fransche grenzen te naderen; en volgens de berigten der fransche gezagvoerders waren er reeds1300man zyner troepen door de bergpassen van de Piryneën in de fransche grensplaatsen aangekomen.

Uit de proklamatie van Cabrera blykt het: dat Segarra, de opperbevelhebber der Carlisten in Catalonien, tot de Cristinos is overgegaan; doch wy zien niet of zulks met eenige troepen heeft plaats gehad, of dat hy alleen in persoon is overgegaan.

By eene volgende gelegenheid zullen wy den afloop van den togt van Espartero tegen Berga vernemen. Wenschelyk ware het voor beide de partyen, dat er eene overeenkomst getroffen worde; daar eene verdere verdediging der Carlisten toch hopeloos is en nutteloos menschen levens zal kosten. Mogelyk, dat by de verschyning van Espartero vóór Berga, alles de wyk zal nemen in Frankryk.

Deze burgeroorlog loopt dan droevig af voor de Carlisten. Er dwalen in Spanje rond duizenden hunner verminkten, die tot den arbeid onbekwaam zyn en geene hoop op pensioen of onderhoud hebben; er zyn duizenden weduwen en weezen hunner

gesneuvelde krygslieden, die insgelyks geene hoop op eenigen bystand van wege de regering kunnen voeden; er zyn duizende klooster en wereldlyke geestelyken, die zich de zaak der Carlisten hebben aangetrokken, en die thans of den lande zyn uitgebannen of van hunne posten zyn ontzet en nimmer hoop hebben om er in hersteld te worden, terwyl de meesten hunner geen handwerk hebben geleerd om zich te kunnen onderhouden; ook zyn er een groot aantal officieren, die zich voor de zaak van Don Carlos hebben verdienstelyk gemaakt en die thans van hunne rangen en titels beroofd zyn. Het is ook niet denkelyk, dat vele uitgewekene officieren en geestelyken in de eerst komende jaren zullen toegelaten worden naar Spanje terug te keeren.— De europesche mogendheden, die onderstandgelden aan Don Carlos hebben overgezonden, hebben thans ook geene hoop meer dezelven terug te bekomen.

De Emir in Algerie heeft het gedrag der Russen in den veldtogt van Napoleon tegen Rusland willen navolgen. Naar mate de Franschen vooruit trokken heeft hy alles in brand doen steken: het graangewas op het veld, benevens boomgewas en struiken. Dit is in de maand Juny, wanneer de velden vry droog zyn, zeer uitvoerbaar; doch hoog geboomte vindt men er weinig en struiken groeijen spoedig weer aan. De Franschen hebben dan het doel van hunnen togt bereikt, het bezit van Miliana namelyk; doch deze stad vonden zy geheel in asch.

Deze stad is gelegen aan den voet van de Atlas; ten zuiden van denzelve stroomt door eene vallei de rivier de Chellif, in de vallei hebben de Franschen insgelyks eene stad bemagtigd. Het is denkelyk, dat de Franschen Miliana, hoewel verlaten en verbrand, zullen versterken en er een garnizoen achterlaten. De inwoners, die er geboren zyn en er hun bestaan hadden, zullen zekerlyk langzamerhand terug keeren. Zulks heeft ook plaats gehad met alle andere steden in Algerie. Toen de Franschen Algiers en Bona in bezit namen, weken de aanzienelyksten der ingezetenen naar Constantine, en toen de Franschen Constantine binnen trokken, vonden zy deze stad geheel verlaten; doch langzamerhand zyn de inwoners dezer steden teruggekeerd.

De eerste veldtogt, of die naar Medea, is door de oppositie party in Frankryk uitgekreten geworden als een mislukte veldtogt, dezelve is zeer kostbaar geweest, en de beste maand van het jaar, namelyk Mei, is met denzelve verloopen. Het bezit van Medea kon niet opwegen tegen deze nadeelen. De minister Thiers echter beschouwde dezen togt als zeer voordeelig.— Wy weten niet hoedanig de oppositie party den togt op Miliana zal beschouwen; en daar dezelve in het heete jaargetyde is gedaan, zal dezelve waarschynlyk veel menschen levens hebben gekost.

In alle gevallen hebben de Franschen deze beide steden noodig; om dat zy de wegen door het Atlas gebergte beheerschen, en om dat door het bezit van dezelven de vlakte van Mitidja, waar de colonisatie moet plaats hebben, tegen invallen beveiligd wordt.

De kamer van gedeputeerden in Frankryk heeft toegestaan om eene stoompakket vaart naar Amerika daartestellen; en La Guayra zal een der havens zyn alwaar de paketten zullen aandoen. Er is daartoe eene som van 28 millioenen franken toegestaan, welke onder de begrootings staten van 1840, 1841, 1842 en 1843 zullen verdeeld worden.

Op den 11 Juny zyn de overblyfselen van Zyne Majesteit den koning van Pruissen met de gebruikelyke plegtigheden ter aarde besteld geworden.

Het volgende is een uittreksel des laatsten wil van Zyne Majesteit:—

"Ik vergeef al myne vyanden, als ook de genen, die my met hunne geschriften leed hebben aangedaan en ook degenen, die my uit kwaadwilligheid belasterende getracht hebben my de liefde myns volks, welke is myn grootste schat, te ontnemen.

"Myn zoon! behoed U des geestes van nieuwigheden, welke thans algemeen heerschende is; doch wacht U altezeer te kleeven aan oude vooroordeelen. Deze twee klippen vermydende, zoudt gy in vrede op den troon uws voorvaderen kunnen blyven regeren."

Tevens heeft de koning zynen zoon aanbevolen om het verbond met Rusland en Oostenryk op hoogen prys te stellen en in stand te houden: "Steeds heb ik in dat verbond," zeide de koning, "de vaste waarborg voor den vrede van Europa gevonden."

Als de overledene koning van Pruissen in zyn testament zyne vyanden vergiffenis schenkt, die in geschriften hem beledigd hebben, dan kan men daardoor niet anders verstaan, dan dat hy wenscht, dat zyn opvolger eene amnestie geve aan staatsmisdadigers. Andere uitlegging kan aan zyne woorden niet worden gegeven; want by zyn leven hebben zyne ministers geene genade hoegenaamd aan staats misdadigers bewezen; maar alle degenen, welke zich schuldig hebben gemaakt om in geschriften te betoonen, dat de pruissische monarchie eene staatsregeling noodig had, zyn buitengewoon streng gestraft geworden. Menig schryver heeft zyne staatkundige misdaad door dwangarbeid in pruissische vestingen moeten boeten. Het is derhalve te hopen, dat de tegenwoordige koning gehoor zal geven aan den uiterste wil van zynen vader en langmoedigheid zal betoonen aan de staatsgevangenen, even zoo als de tegenwoordige keizer van Oostenryk alle staatsgevangenen op de vesting Spielberg in vryheid heeft gesteld. Men kan toch geene vergiffenis schenken aan een' misdadiger, na dat hy met alle gestrengheid is gestraft geworden.

STOOMPAKKET-VAART NAAR DE WEST-INDIEN.

In de vergadering van het Huis der Gemeente is ter tafel overgelegd een afschrift van het aangegane contract ter overbrenging van correspondentien, door middel van stoomvaartuigen naar de West-Indiën.— Uit dit contract blykt: dat de kompagnie van de pakketvaart driemaandelyks van het gouvernement van Groot-Brittannien moet ontvangen eene som van 240,000 ponden sterling, beginnende met den 1sten December 1841 en voortdurende 10 jaren lang. Voor beze som verbindt zich de kompagnie om een genoegzaam getal stoomschepen aantehouden (niet minder dan veertien), welke allezins goed en sterk moeten zyn en bekwaam om zware stukken geschut, even als die, welke aan boord van Harer Brittannische Majesteits oorlogschepen gevoerd worden, te kunnen voeren,— Elk dezer schepen moet steeds voorzien zyn van daartoe geschikte stoommachines en van de eerste kwaliteit, waarvan de kracht niet minder zal moeten zyn dan die van vier honderd paarden. De kompagnie zal ook een genoegzaam getal zeilvaartuigen hebben (niet minder dan vier), welke wel gebouwd moeten zyn en elk van niet minder dan honderd tonnenmaat. Al deze vaartuigen, zoo wel stoombooten als zeilvaartuigen, zullen steeds voorzien zyn van al hetgene, hetwelk op zoodanige vaartuigen vereischt wordt om zee te kunnen kiezen, als: logeerplaatsen, zeilen, touwwerk, boten, brandhout, olie, smeer, provisien, ankers, kabels, brandspuiten en andere dergelyke werktuigen, en van alle andere noodwendigheden, welke vereischt worden tot het uitrusten en gereed houden van dezelven om ten allen tyde de in het contract bepaalde diensten te kunnen verleenen. Zy moeten bemand worden met een genoegzaam getal bekwame officieren en van goede matroozen en andere scheepsgezellen; en de stoomschepen zullen met een genoegzaam getal bekwame ingenieurs bemand zyn. Alles wat aan de gemelde vaartuigen behoort, namelyk derzelver machines, uitrusting, ingenieurs, officieren en matroozen zullen ten allen tyde onderworpen zyn aan eene inspectie, door de commissarissen zelven of van wege dezelven.

Om de veertien dagen zal een der opgemelde stoomschepen van eenig der havens van Engeland in het kanaal regtstreeks naar Barbados vertrekken. Het zal aldaar zes uren vertoeven en wederom vertrekken en opvolgelyk de eilanden Grenada, St. Kruis, St. Thomas, Nicola Molé (in Hayti), St. Jago de Cuba, en Port Royal (in Jamaica) aandoen. Na 24 uren in Port Royal te hebben vertoefd, vertrekt de stoomboot naar Savanna la Mar, op hetzelfde eiland, en van daar naar de Havana. Na dat zy alhier 48 uren hoogsten zal hebben vertoefd, keert zy naar dezelfde plaatsen terug en doet Samaná (in Hayti) ook aan, makende de reis van Barbados tot Samaná in 22 dagen en keert terug naar eenig der havens in het kanaal.

Op de aankomst der pakketten van Engeland te Barbados, vertrekt onverwyld eene andere stoomboot met de brievenzakken voor het eiland Tobago, Demerarie, Berbice en Paramaribo; zy keert denzelfden weg terug en doet Grenada en Barbados aan. Wanneer de brievenzakken van Engeland te Grenada aankomen, vertrekt eene andere stoomboot naar de voornaamste bovenwinds eilanden en van daar naar St. Kruis, Tortola, Puerto Rico, Samana, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra en Trinidad, en keert naar Grenada terug om by tyds de brievenzakken van St. Vincent en van de andere reeds gemelde eilanden en plaatsen te kunnen overbrengen.

Op de aankomst te Grenada van de brievenzakken uit Engeland vertrekt eene andere stoomboot, nemende een tegengestelden weg naar het eiland Trinidad, La Guayra, Jamaica, enz., keerende terug naar Grenada over de bovenwinds eilanden.

Behalve deze stoomboten zal er eene andere linie van pakketten zyn van de Havana naar Cartagena, naar de Bahamas en andere plaatsen, alwaar de reeds gemelde stoomboten niet aandoen. Een andere tak van de stoompaketten doet Havana aan, en gaat van daar naar de golf van Mexico, Nieuw York en Halifax.

Wanneer de reis van en naar Engeland terug 12 uren vertraagd wordt, moet men 500 ponden sterling boete betalen; wanneer de noodige reparatien by tyds niet gedaan worden aan de vaartuigen 100 p. st. boete; en wanneer een vaartuig de reis moet doen en daartoe niet instaat is 500 p. st. boete.

Het contract zal beginnen in werking te komen op den 1 December 1841, of vóór dien tyd met onderlinge overeenkomst, en zal tien jaren voortduren, of lang'ren tyd, wanneer de contractanten een jaar te voren hun voornemen om optehouden in geschrift niet zal hebben te kennen gegeven.

Begravenis van Sultan Rundschit-singh.

Sultan Rundschit-singh van *Lahore* overleed den 27 Juny 1839. Nopens zyne begravenis levert het *Zevenbergsche* Weekblad een berigt van Doktor Martin Honigberger, die uit *Hermanstad* naar *Lahore* gekomen was, en nu als ooggetuige dingen verhaalt, welke het Oostersche fatalismus in al deszelfs oude onverzettelykheid doen kennen. Hy had aanvankelyk het geluk gehad, by den zieken Sultan geroepen te worden, en een paar dagen lang lieten deze en de artsen te *Lahore* zich de geneeswyze van den vreemdeling welgevallen. Daarna echter begonnen de gewone kabalen; de inlandsche kwakzalvers maakten geneesmiddelen uit edelgesteenten, enz. gereed; en de Sultan zelf dicteerde recepten, by de voorlezing van een in het Sanscrit geschreven en met fabeltjes opgevuld werk over ziekten en derzelver genezing. De dood maakte aan de zaak een einde, en de begravenis volgde op den 28 Juny. "Des morgens ten 7 ure (dus schryft Honigberger) begon de groote begravenistogt naar den, op een ruim plein opgerigten en rykversierden houtstapel, waarop het lyk van den Vorst met *vier* zyner weduwen en *zeven* zyner slavinnen verbrand zou worden. Deze vrouwen hadden den Harem *vrywillig* verlaten; en, terwyl zy in elk ander geval door niemand gezien mogten worden, gaven zy zich thans ongesluyerd en barrevoets, maar overigens met de uiterste zorgvuldigheid opgetooid, aan de blikken der nieuwsgierigen prys. Onder het gaan schonken zy nog het overschot harer kostbaarheden, goud, zilver, edelgesteenten en andere tot haren tooi behoorende voorwerpen, weg. Aan de voornaamste werd van tyd tot tyd een spiegeltje voorgehouden, waarschynlyk ten einde zy, door in hetzelve te zien, zou kunnen waarnemen, of hare gelaatstrekken zich ook veranderd hadden en angst verrieden. Dit spiegeltje droeg eene der vrouwen, die haar in den dood verzellen zouden, in eenen ring aan den duim. Alle vier spraken op eenen aandoenlyken maar vasten toon, tot het volk, zonder eenigen zweem van vrees te laten blyken; de beroemdste helden der geschiedenis hebben geene grootere doodsverachting getoond. Het is my onmogelyk naar eisch te beschryven, wat ik gevoelde, toen ik deze tot geestdrift opgewondene zelfmoorderessen, door eene talryke volksmenigte bewonderd en nog gedurig meer aangeprikkeld, bly te moede naar den brandstapel zag snellen, volkomen by hare zinnen en niet bedwelmd, met vasten tred dien zag beklimmen, en in eene soort van verheerlyking de eene na de andere zich rondom het lyk des Konings zag neêrvleijen, dat met groote praal vóór haar op de houtmyt lag uitgestrekt. Nog altyd geloofde ik, dat dit alles een goochelspel, eene vertooning voor het volk was; maar toen men nu deze levenden, nevens den doode, zorgvuldig met biezen matten bedekt, er eenig reukhout over uitgespreid en vervolgens den brandstapel aangestoken had,—toen liep het my yskoud over den rug! Ik stond slechts tachtig schreden van den houtstapel verwyderd, en was geheel oog en oor, maar hoorde noch gekerm noch gesteun, zag niet de minste beweging onder de matten. Waarschynlyk zullen de ongelukkigen terstond gestikt zyn, want van onderen ging dikke rook en walm op, waaruit vurige tongen het maal, dat zy weldra verslinden zouden, belekten! Het volk was volkomen rustig en in aandachtige verrukking; het verschrikkelyke doodfeest werd slechts door eene zachte Oostersche trommelmuzyk, door het *Ram! Ram!* (God! God!) der *Braminen* en door het knetteren van het wildwoedende vuur begeleid,—anders hoorde men geen geluid hoegenaamd. De eerste Minister had zich insgelyks volstrekt met den Sultan willen doen verbranden, en slechts met veel moeite is het aan den nieuwen Vorst Karah-Singh en aan de eersten des ryks gelukt, hem van dit voornemen terug te brengen; hy is hier alles voor allen. Naderhand zyn de beenderen en de asch des konings en zyner vrouwen, by eenen plegtstatigen optogt, in fraaije palankins, naar den heiligen stroom, den *Ganges*, gedragen.

Het volgende vehaal, genomen uit Heber, *Reis naar Calcutta*, moge ten bewys dienen zoo wel van den geringen prys, die de Hindo's stellen op het leven hunner vrouw, als van het ellendig bygeloof, hetwelk dat volk nog beheerscht.

Op een dorp, eenige engelsche mylen van Gazipor gelegen, was een hevig verschil ontstaan tusschen twee landeigenaars over het vruchtgebruik van zeker stuk land. Een dezer partyen was een grysaard van ongeveer zeventig jaren oud. Hy was het ook, die de zaak in proces getrokken, verloor. Waartoe nam hy nu zyn' toevlugt? Met behulp van zyne zonen maakt hy zich meester van zyne vrouw, byna van gelyke jaren als hy, en voerde haar, tegen wil en dank, naar het land, waarover het verschil, ten zynen nadeele beslecht, gerezen was.—Hier werd zy, in een' soort van strooihut, stevig gebonden, en daarop de hut in brand gestoken, zoo dat de ongelukkige den dood vond in de vlammen. Volgens het bygeloof der Hindo's, zou er, door den dood dezer vrouw, voor altyd vloek en verwensching op dit land liggen. De geest der vrouw, rusteloos over dit land omwarende, zou zyne tegenparty, steeds beletten voordeel te trekken van dezen grond, hetwelk hem door het proces toegewezen was. De regter onder de Hindo's, die van deze zaak aan het engelsch ministerie verslag deed, liet zich er dus over uit; "Het is *eene familiezaak*: ook betreft zy slechts eene oude vrouw. Er was in dit geval ook al niets beters te doen."

Het parysche dagblad *la Presse* behelsde eenigen tyd geleden het volgende verhaal:

"De heer de L.. heeft het hotel gekocht van mevrouw de hertogin de Ch.. Dezer dagen waren werklieden in den tuin bezig met het doen van opgravingen en ontdekten by dien arbeid een geheimzinnig koffer. Ongetwyfeld is het een schat. De hertogin de Ch.. bezat een aanzienlyk vermogen; zy heeft millioenen schats nagelaten. Voorzeker zyn diamanten, goud en edelgesteenten in het koffer besloten. Men komt byeen, beraadslaagt zamen; de in dergelyke gevallen gebruikelyke formaliteiten worden nauwgezet in acht genomen, het plegtig uur is gekomen; eindelyk zal men de waarde van den gevonden schat vernemen. Het koffer wordt geopend; de nieuwsgierigheid verdubbelt; men ontdekt een tweede kleiner koffer; ook dit wordt geopend; wat bevat hetzelve.....? het geraamte van een hond. Eerst lacht men by deze ontdekking over zooveel vervlogen hoop, maar weldra wordt men weemoedig aangedaan; want een der tegenwoordig zynde personen herinnert zich de geschiedenis van dien ongelukkigen hond: het was de hond van Maria Antoinette, haar medegezel in de gevangenis, de getuige van al hare tranen, de eenige schat dien de koningin van Frankryk aan hare waardige vriendin, mevrouw de Tourzel, toen zy het schavot beklom, kon nalaten.—Het met niet schendende nieuwsgierigheid geopend koffer, werd zorgvuldig gesloten en op de oude rustplaats neêrgelegd."

Jozef II Keizer van Oostenryk, had de gewoonte om dikwyls, 'smorgens vroeg, zyn hof te verlaten, slechts zeer eenvoudig gekleed, zich dan in een huurrytuig te zetten, en een paar uren door de voorsteden van Weenen te laten ryden. Den eersten wagen den besten, die boven aan de rei stond in de nabyheid van het Michaëls-plein, nam hy dan doorgaans, en daar hy de dienst, die men hem bewees, goed beloonde, laat het zich hooren, dat de huurkoetsiers yverzuchtig waren, en de een voor den ander het er op toelegde, om het eerst op die plaats te zyn; want de politie had, om alle ongeregeldheden voor te komen, bepaald, dat elk rytuig, naar den tyd zyner aankomst, op het plein, in de rei moest staan.

Een jong nog onervaren koetsier, die den keizer nooit gezien had, wilde met alle geweld toch ook eens het geluk hebben om den keizer te ryden, en begaf zich, reeds voor het aanbreken van den dag, naar de bestemde plaats. Hy was thans de eerste volgens alle regt. Niet lang duurde het, of de keizer, met een' eenvoudig' gryze jas gekleed, kwam nader en wilde in het rytuig stygen, doch onze jonge maat, die zich eene geheel andere voorstelling van den keizer gemaakt had, belette hem er in te gaan. Verwonderd, vroeg Jozef wat dit te beduiden had? "Ik wacht op den keizer!" antwoordde de voerman droogjes. "Wat betaalt dan de keizer?" vraagde Jozef lagchend.—"Een ducaat," zeide de koetsier, met eene uitdrukking, die duidelyk zyne hooge ingenomenheid met zulk een goudstuk te kennen gaf. "Een dukaat!" dacht de keizer, opende zyne beurs en nam er geld uit voor dit tourtje. Met adelaarsblikken volgde de koetsier de beweging van 'skeizers vingers, en was verrukt toen hy goud zag. "Hier zyn twee dukaten—zeide toen de keizer—daarvoor zult gy my toch wel willen ryden?"—"Twee!" mompelde de koetsier met een blyden glimlach:—"Treed maar in als je blieft, ik zal je ryden als de beste, en nu kan keizer Jozef loopen waar hy wil."

Een kommanderend officier deed eens de volgende aanspraak, om zyne soldaten moed in te boezemen:

"Soldaten! gy moet niet alleen soldaten zyn, maar ook waarlyk zyn! en daar nu, gelyk ik heb aangetoond, nadat ik, nademaal wy alle, zoo als ook blykt, voor ik verder spreek, en bovendien, trouwens, alhoewel, niettemin, desniettegenstaande, moet aanwyzen, dat, daar wy allen—allen— — Nu kinderen! daar wy allen soldaten zyn, kunnen wy onze beste kostelyke kop niet breken met vele zegswyzen; gy zult my ook reeds begrepen hebben."

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.